

Motion till riksdagen 2013/14:Sk276

av Karin Nilsson (C)

Aktiebolagslagen och bokföringslagen bör överordnas skatteförfarandelagen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att fortsätta arbetet för att stärka rättssäkerheten för företagare genom att låta aktiebolagslagen och bokföringslagen överordnas skatteförfarandelagen.

Motivering

Som företagare har man mängder av regelverk och lagar att hålla reda på och rätta sig efter. En del är branschspecifika medan andra är utformade utifrån bolagsform.

För aktiebolagen är aktiebolagslagen (ABL) och bokföringslagen de lagar som styr den juridiska och ekonomiska hanteringen. Följer en plikttrogen företagare dessa till punkt och pricka så förväntar sig denne inte att bli ifrågasatt av någon statlig myndighet på områden som regleras i dessa lagar.

Utöver dessa två ovan nämnda lagar finns också skatteförfarandelagen (SFL) som infördes 2011 och som då samlade flera äldre lagar i en och samma lag. I samband med att riksdagen fattade beslut om SFL tillsattes en utredning för att bearbeta rättssäkerheten inom fem delområden inom denna lag. Även i budgeten för 2013 lyftes arbetet med rättssäkerhetsfrågor in. Eftersom jag i flera år drivit frågan om ökad rättssäkerhet för företagare känner jag tillförsikt i att regeringen nu hör samman problemen och successivt betar av dem.

Likväl finns det fortfarande delar att se över och förtydliga. Som exempel kan nämnas att Skatteverket har möjlighet att välja att väcka talan om personligt betalningsansvar för ett bolags skatteskuld antingen utifrån SFL eller

Fel! Okänt namn på

enligt ABL. Men dessa regelverk verkar i direkt motsats till varandra. Medan ABL ger företagaren en frist för att försöka rädda sitt företag vid kapitalbrist innebär SFL:s bestämmelser ett faktiskt krav på nedläggning. Har inte företagaren vidtagit avvecklingsåtgärder senast på skattens förfallodag övergår företagets skatteskuld till personligt betalningsansvar för företagaren. Det finns heller inga tydliga skäl till varför Skatteverket till skillnad mot andra borgenärer och fordringsägare ska ha förtur. I de fall Skatteverket väljer att väcka talan och processa utifrån SFL försätter de både det aktuella företaget och övriga borgenärer och fordringsägare i en besvärlig ekonomisk situation som kanske kunnat undvikas genom en avbetalningsplan eller kortare tidsfrist.

Ett annat exempel är frågan om hur osäkra kundfordringar ska hanteras. I bokföringslagen framgår det tydligt att man ska tillämpa försiktighetsprincipen och att en osäker fordran därmed ska skrivas ner för att inte ge en falsk bild av företagets ekonomiska ställning. Medan Skatteverket på vissa håll i landet, utifrån skattelagstiftningen, med kraft driver kravet om att osäkra fordringar ska vara kvar både vad det gäller momsredovisning och övrig kundfordran. Eftersom lagarna går i helt skilda riktningar är det för mig inte självklart att en företagare ska ligga ute med kostnader för skatteutgifter som inte motsvarats av några inkomster. Den dag pengarna mot förmodan skulle komma företaget tillhanda går det att återkomma med en beskattning av den faktiska summan.

Jag anser att regeringen bör överväga ifall ännu tydligare skrivningar i lagstiftningarna måste till för att aktiebolagslagens och bokföringslagens bestämmelser ska äga tolkningsföreträde före skatteförfarandelagen för såväl företagare som Skatteverket.

Jag vill med denna motion göra regeringen uppmärksam på behovet av att fortsätta arbetet för att stärka rättssäkerheten för företagare genom att låta aktiebolagslagen och bokföringslagen överordnas skatteförfarandelagen.

Stockholm den 30 september 2013

Karin Nilsson (C)